

PRESSEMEDDELELSE NR. 90/23

Luxembourg den 6. juni 2023

Domstolens dom i sag C-700/21 | O.G. (Europæisk arrestordre udstedt mod en tredjelandstatsborger)

Muligheden for at give afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre med henblik på, at straffen fuldbyrdes i bopælsmedlemsstaten, skal også gælde for tredjelandstatsborgere.

Den judicielle myndighed skal kunne foretage en vurdering af, om tredjelandstatsborgeren er tilstrækkeligt integreret i den fuldbyrdende medlemsstat, og om der således foreligger en legitim interesse, som begrundet, at den straf, der er blevet idømt i den udstedende medlemsstat, fuldbyrdes på den fuldbyrdende medlemsstats område.

Den 13. februar 2012 udstedte retten i første instans i Braşov en europæisk arrestordre mod en moldovisk statsborger med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf. Appeldomstolen i Bologna er den judicielle myndighed, som er blevet anmodet om at overgive den eftersøgte person, idet sidstnævnte opholder sig i Italien. Selv om denne persons forsvar har godtgjort den varige karakter af hans familiemæssige og erhvervmæssige etablering i Italien, har den anmodede judicielle myndighed i Italien ikke beføjelse til at afslå overgivelsen til Rumænien med henblik på, at straffen fuldbyrdes i Italien. I henhold til den italienske lov til gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre ¹ er denne beføjelse nemlig begrænset til kun at omfatte italienske statsborgere og statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som har en tilknytning til Italien, hvorved tredjelandstatsborgere er udelukket herfra.

Idet appeldomstolen i Bologna er af den opfattelse, at denne forskelsbehandling er ugrundet, har den indbragt spørgsmålet for den italienske forfatningsdomstol. Sidstnævnte er af den opfattelse, at det, inden det efterprøves, om den nationale lovgivning er forenelig med den italienske forfatning, skal efterprøves, om denne lovgivning er forenelig med EU-retten. Rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre fastsætter en mulighed for, at medlemsstaterne kan indrømme retsinstanserne en beføjelse til at afslå at fuldbyrde den europæiske arrestordre, når den eftersøgte opholder sig i, er statsborger i eller bosat i den fuldbyrdende medlemsstat, og denne medlemsstat forpligter sig til selv at fuldbyrde straffen i henhold til sin nationale lovgivning. Idet denne bestemmelse ikke begrænser sit anvendelsesområde til kun at omfatte unionsborgere, forelagde den italienske forfatningsdomstol Domstolen spørgsmål herom.

I sin dom af dags dato **svarer Domstolen (Store Afdeling), at EU-retten er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter enhver tredjelandstatsborger, der opholder sig eller er bosat på denne medlemsstats område, absolut og automatisk udelukkes fra at kunne være omfattet af den nævnte fakultative grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, uden at den fuldbyrdende judicielle myndighed kan foretage en vurdering af tredjelandstatsborgerens tilknytning til den nævnte medlemsstat.** En sådan national lovgivning er i strid med **det princip om lighed for loven, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om**

¹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne – Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

grundlæggende rettigheder, for så vidt som den indebærer en forskelsbehandling mellem på den ene side statsborgerne i den anmodede medlemsstat og de øvrige unionsborgere og på den anden side tredjelandssstatsborgere, uden at der herved tages hensyn til den omstændighed, at de sidstnævnte også kan frembyde en sådan tilstrækkelig grad af integration i den nævnte medlemsstats samfund, som kan begrunde, at de dér afsoner en straf idømt i den udstedende medlemsstat.

Den omhandlede fakultative grund til at afslå fuldbyrdelse kan kun anvendes, såfremt to betingelser er opfyldt. Den første betingelse er, **at den eftersøgte opholder sig i, er statsborger i eller bosat i den fuldbyrdende medlemsstat.** Den anden betingelse er, **at denne medlemsstat i henhold til sin nationale lovgivning forpligter sig til selv at fuldbyrde den straf**, på grundlag af hvilken den europæiske arrestordre er udstedt. Hvad angår den første betingelse præciserede Domstolen, at der ikke er noget til hinder for, at en medlemsstat for så vidt angår tredjelandssstatsborgere gør anvendelsen af grunden til at afslå fuldbyrdelse betinget af, at denne statsborger har opholdt sig eller været bosat dér i en uafbrudt minimumsperiode.

Når den fuldbyrdende judicielle myndighed har konstateret, at de to betingelser er opfyldt, **skal den desuden vurdere, om der foreligger en legitim interesse, som kan begrunde, at den af den udstedende medlemsstat idømte straf fuldbyrdes på den fuldbyrdende medlemsstats område.** Denne vurdering gør det muligt at tage hensyn til det mål, der forfølges med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og som består i at forbedre den eftersøgte persons udsigter til at blive resocialiseret, efter at vedkommende har afsonet den idømte straf.

Det tilkommer derfor den fuldbyrdende judicielle myndighed at foretage **en samlet vurdering af alle de konkrete forhold, der kendetegner den eftersøgte persons situation**, og som kan angive, om der mellem denne person og den fuldbyrdende medlemsstat foreligger **en sådan tilknytning, at fuldbyrdelsen af straffen i den sidstnævnte medlemsstat, hvor den pågældende opholder sig eller er bosat, vil bidrage til vedkommendes sociale rehabilitering.** Disse forhold omfatter den familiemæssige, sproglige, kulturelle, sociale eller økonomiske tilknytning, som tredjelandssstatsborgeren har til den fuldbyrdende medlemsstat, samt arten og varigheden af samt betingelserne for den pågældendes ophold i denne medlemsstat.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvst. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og resuméet af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

